

Kızılcaölük ÖZÜSTÜ Şiir Akşamları

Arif Bük

Bayram Arslan

Can Sinanoğlu

Çağrı Gürel

Dinçer Eşitgin

Fahrettin Koyuncu

İlhan Gözeten

İsmail Karakurt

İsmail Yakıt

Kadir Yatağan

Şerif Kutludağ

Abdülkadir Uslu *Kızılcaabölük Belediye Başkanı*

Kızılcaabölük...

Göz nuru alın teri dökenlerin memleketi...

Sevenlerin sevilenlerin, sevgiyi sebil eyleyenlerin memleketi...

Sözü, sohbeti Özüstü'nde demleyenlerin memleketi,

(Şerif Kutludağ)

Sevgili Gönül Dostum,

Neden “ÖZÜSTÜ Şiir Akşamları” diye sorduğunuzu duyar gibiyim. Geleneksel kerpiç duvarlı, toprak damlı Kızılcaabölük evlerinde toprak damı taşıyan, genelde insan gövdesi kalınlığındaki doksan-yüz yıllık çam ya da ardıç ağacı gövdeleridir. İşte bu taşıyıcı ağaç gövdelerine ve benzerlerine biz “öz” diyoruz. Zorunlu bir durumda kesilen bu özler, lazım olduğunda kullanılmak üzere sokakta kaldırımının duvara yakın tarafında, evin duvarına temas eder şekilde saklanırdı. Bazen bir, bazen iki-üç gövde üst üste yığılırdı.

İşte bu özlerin üstü; zaman olur bir kürsü gibi kullanılırdı, zaman olur bir konferans salonu gibi, zaman olur cami minberi gibi...

Herkes yerini bilir, haddini bilirdi. Görünmez bir protokol kuralı uygulanırdı. Öz üstü protokolü kendiliğinden oluşurdu. Büyüklükler, sohbet erbabları, öz üstünde yer alırken, yaşca küçük olanlar sırtlarını duvara verip çömelir, bazıları da öz üstünün karşısında toprak yolun kenarına bağdaş kurup otururdu...

Kısacası bu özler, sohbet alanları olarak kullanılırdı, bahar akşamlarında, yaz günlerinde...

Pekmez şerbetleri, karlı pekmezler, armut kakıları ve kaşık helvası bu öz üstü sohbetlerinin ikramları olurdu. Ağır misafirler varsa onlara ayrıcalık gösterilir, karacaot kahvesi de ikram edilirdi...

Zaman olur, özüstü; komşuların buluşma noktası olurdu, sohbet edilirdi doyasıya.

Bir gün bir bilge kişi konuşur diğerleri dinlerdi. Bazen Fuzulî'den, Yunus Emre'den bahsedilir, dizeleri dile gelirdi. Bazen Dedem Korkut uğrar tavsiyelerini sıralardı. Birden Evliya Çelebi çıkar gelir gezdiği yerlerden, gördüklerinden bahsedirdi. Bir gün sanki müftü efendi konuşur islâmiyeti, müslümanı, müslümanlığı anlatır, diğer gün uzman bir doktor sağlık üzerine bildiklerini paylaşırdı. Bazen ağaç budanır, aşı yapılır, çekirge ile mücadele anlatılırdı.

Şaşıracaksınız belki ama bazen Einstan'ın teorileri dile getirilir, Darwin'den bahsedilir, hatta ivme, kinetik enerji anlatılırdı. Matematikten, sayıların gizeminden, astrolojiden, arkeolojiden bahsedilirdi ve tabii ki tarihten...

Gençler ahlakî bilgileri, dinî bilgileri, örf ve âdetleri burada öğrenirdi. Sanki bir hayat mektebiydi: "ÖZÜSTÜ"...

Velhasıl kelâm, "ÖZÜSTÜ" Kızılcaölük için önemliydi...

İşte bu nedenle, gelenekselleşmesini dilediğimiz şiir akşamlarını; ÖZÜSTÜ şiir akşamları olarak adlandırdık.

Kültür ve sanatın önemini her fırsatta dile getirmeye çalışıyoruz. Yerel yönetimler, şehrin fiziki yapısı ile ilgilendikleri gibi, kültürel yapısını da yaşatmak, sürdürmek ve geliştirmek için çaba sarfetmelidir. Toplumun huzuru, mutluluğu, gelişmesi, birlik ve beraberliği, insanlarımızın, özellikle de çocuklarımızın ve gençlerimizin iyi yetişmesiyle, kültürel ve sanatsal değerlerimizle beslenmesiyle mümkündür. Bu bilinçle çeşitli alanlarda yaptığımız etkinliklerimizi şiir akşamları ile sürdürmek istedik. Ulusal düzeyde gerçekleştirdiğimiz şiir akşamlarımıza çeşitli illerden katılan, edebiyatımızın ve şiirimizin çok değerli isimlerine şükranlarımı sunuyorum.

Bugün, Özüstünü bu değerli şairlerimize ayırdık. Bizler de sırtımızı kerpiç duvarlara yaslayıp, bağdaş kurup oturduk.

Sevgili şair dostlarımız, gözümüz kulağımız sizde.

Buyurun efendim bugün söz sizde...

Doğa, Tarih, Kültür ve Sanatın
Tekstil İle Buluştuğu Nokta:

Kızılcaaboluk

www.kizilcaboluk.bel.tr

Arif Bük

1955 Giresun Espiye doğumlu.

İlköğrenimini Espiye’de, liseyi Samsun 19 Mayıs Lisesinde tamamladı. 1980 yılında Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden mezun oldu.

Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda öğretmenlik ve yöneticilik (Okul Müdürlüğü) yaptı. Halen Millî Eğitim Bakanlığı Yayınlar Dairesi Başkanlığında Kültür ve Süreli Yayınlar Şube Müdürü olarak çalışmakta olan şair Arif Bük’ün şiirle buluşması lise yıllarında aldığı bir ödülle başlar.

Yönetici olarak çalıştığı kurumlarda edebiyata ve tabi ki şiire dair dergiler yayımladı. Başta Millî Eğitim Bakanlığı olmak üzere çok sayıda resmi/sivil kuruluşlarca düzenlenen şiir etkinliklerine katıldı. Yazdığı şiirler çeşitli edebiyat dergilerinde yayımlanmakta olup kendisi ayrıca Tasavvuf Şiiri ve Tasavvuf Müziği konusuyla özel olarak ilgilenmekte.

27.Mart.2010 tarihinde yapılan genel kurulda İLESAM Yönetim Kurulu Üyeliğine seçilmiştir.

VATAN İÇİN

Borcu var ayyıldıza bu canın
Destan olsam vatan için ne yazar
Kurbanıyım ta ezelden toprağın
Kefen giysem vatan için ne yazar

Milletim var soyu sopusu kahraman
Canım gitse vatan için ne yazar
Nöbetteyim bayrak için her zaman
Şehit olsam vatan için ne yazar

Sevmişim Türkiye'mi gönülden
Yardan geçsem vatan için ne yazar
Sevdamız var bu vatana derinden
Mecnun olsam vatan için ne yazar

Kokusu var şehitlerin burada
Tek millet olmuşuz Anadolu'da
Ben de varım ölmek için sırada
-Allah desem vatan için ne yazar

KARA GÖZLERİN

Yüzündeki mehtabı kıskanır gökler bile
Yıldızları içinde saklar kara gözlerin

Ruhumun dehlizine dokunur kirpikleri
Kalbime sürmesini çeker kara gözlerin

Batırsam gözlerinde doğan tüm güneşleri
Sanki bir dalga gibi vurur kara gözlerin

Yusuf bile düşmedi böyle karanlıklara
Tutuklar zindanlara atar kara gözlerin

Kırmızı sarı mavi dolar da gülşenime
Siyah güllere inat açar kara gözlerin

Hicranı efkar basar gözlerine baktıkça
Vuslata selam verir alır kara gözlerin

Bakışından süzülen sevda bana az gelir
Yaradanın aşkına kapı kara gözlerin

Sen gidince sızıyor gözlerimden son hayal
Bir tek beni götürsün alıp kara gözlerin

EZAN RUHUN LEYLASI

Ömründe gezdin mi hiç sen ebed bahçesinde
Hangi mana gizlidir ezanların sesinde

Çıkda gez adım adım ezanlar diyarını
Sende işiteceksin müjde yüklü yarını

Kovulur düşünceden hayalden karanlıklar
Ölüler ülkesidir onsuz olan varlıklar

Kuytu kuytu göklerin ölümsüz nidaları
Paslı kalpleri siler her sabah yankıları

Yolundayız bu dinin ve bu ulvi edanın
Aşıkıyız ezelden bu muazzam sedanın

Leylasız mecnunlara başka teselli olmaz
Ezan ruhun leylası onsuz teselli bulmaz

BİR TEK ANAM EĞİLDİ ÖNÜMDE

Gizli yağmurlarla sarardın beni
Uyanınca derin uykulardan
Saklardın koklardın
Terli avuçlarınla.

Gülümseyişin; ruhumu tutuşturan
Ellerindi saçlarımda ürpertiler bırakan.

Utanırdı geceler her uyanışında
Gizli gizli ağlardı.
Esen soğuk rüzgarlar çekerken **perdeleri**
Kalbinden gözlerime sevgi göçerdi.

Emziğim düşünce ağzımdan
Uyanınca korkulu rüyalarından
Bir tek sen eğilirdin önümde.
Salladığında beşiğimi
Şiltemden ayrılan defne kokuları
Yalpalardı kokun yanında.

Şimdi göklerde konuksun
Masum kanatlarınla.

Yetim duygular yığılıyor içime
Bırak pişmanlıklarım ağlasın kucakta
Özlüyorum seni anam...

Bayram Arslan

1943 yılında Dinar'ın Bademli köyünde, kurban bayramının birinci günü, herkesin bayram namazına gittiği bir zamanda doğdu. Adı Bayram oldu.

1955 yılında ilk okulu pekiyi dereceyle bitirdi. Fakir bir çiftçi ailenin yedi çocuğundan biri olarak başka okula gitme şansı olmadı. Bu yüzden çobanlığa başladı.

1960 yılının haziran ayında Denizli'ye gelerek Kaleiçi'ndeki bir atölyede çalışmaya başladı. 1964 senesinin haziran ayında Kızılcabölüklü Tacıların Osman Doğu'nun kızıyla evlendi.

1965 yılında askere gitti. Askerlik dönüşü Denizli'de dokumacılığa başladı. 1971 yılının mayıs ayında Hollanda'ya giderek 23 sene Hollanda'nın en büyük tekstil fabrikasında dokumacı olarak çalıştı.

Emekli olduktan sonrada Hollanda'da yaşamaya devam eden Bayram Arslan tüm vaktini şiir yazarak geçiriyor.

ZEYBEK KIZLARI

Haber verin, alyazmalı kızlara
Nazlı, nazlı, yürüyüp'de gelsinler
Ellerinde demetle, kır çiçekleri
Dizilip'de gelsin, zeybek kızları

Kınalar yaksınlar, nazik ellere
Kemerler taksınlar, ince bellere
Selam versinler, burdan bizim ellere
Süzülüp'de gelsin, zeybek kızları

Kaldırın kolları, açılın havaya
Üç etekler, bindallılar, savrulsun doğaya
Zülüfleri dökülsün, alyazmanın altından
Oynayıp'da gelsin, zeybek kızları

Dönüp, dönüp, diz vursunlar yere
Anadoludan getirdik, işte budur töre
Cennet bile serilecek, ayakları altına
Gül gibi açılıp gelsin, zeybek kızları

Oynasınlar görelim, nasıldır dansları
Çalsın, canlı, canlı, davul ile sazları
Özledik anadoludan, bahar ile yazları
Memleket havası getirsin, zeybek kızları

[Nisan 2008 - Almelo]

ALMELO YUNUS EMRE CAMİSİ'NDE BAYRAM SABAHI

Almelo,nun ortasında, Yunus Emre camisi
Lambalarla süslenmiş, ışıl, ışıl, minaresi
Açmış kapılarını bekliyor, bayram sabahı
Cemat akın, akın, Camiye gelip dururken

Elbiseler giyilmiş, kırvatlar, takılmış
Arabalar, bisikletler, yollara dökülmüş
Kimileri yaya geliyor, ellerinde şemsiye
Kalblerinde vatan hasreti, ağızlarında tekbiriyle

Kimi kantine giriyor, kimi camiye
Sular kaynıyor, çaylar girmiş demlige
Çayı alanlar, masalara doğru yürürdü
Çaycı, tavşan kanı bunlar diye, bağırıp dururken

Çeket ceblerinden, hacı kokuları çıkar
Hacılar, eller üstüne kokular döker
Koyu bir sohbet başlardı bayram sabahı
Cami içindeki cemaat, hocayı dinler dururken

Cami içi dolunca, avluya halılar serilir
Yağmurdan korunmak için birandalar gerilir
Yaşlılara hürmet edilip, yerler verilir
Cemaat sıra ile, kibleye doğru oturup dururken

Yunus Emre camii, dolup, dolup, taşıyor
Cemaat avluyada sığmayıp yollara koşuyor
Genç ihtiyar çoluk çocuk birbirine karışdı
Dargınlar el verip, küsler barışıp dururken

Cami içi yetmeyince, cemaat dışarı oturur
Hoca son sözlerini söyleyip, vaazını bitirir
Müezzin ! niyet edin uyun hazır olan imama
9 tekbir ile, 2 rekat, kurban bayram namazına

Hoca, niyet edip, Allahu ekber derken
Cemaat yan yana durup, saflara dizilirken
Suphanekeler okunup, eller salındı yana
Namazı bitirip, hoca selamını verip dururken

Tekbir sesleriyle, hoca, kürsüye doğru çıkar
Cemaat'ın tekbir sesleri, yeri göğü tutar
Dışarıda oturanlar, soğuktan ya sabır çeker
Hoca, İslam barış, kardeşlik, dinidir deyip dururken

Sonra eller açılıp, başladı en içten dualar
Bağrı yanık gönüllerden, içeri akardı yaşlar
Memlekette beklerdi, Analar, Babalar, kardaşlar
Amin, amin, sesleri, semaya yükselip dururken

[Mart 2000 - Almelo]

BANA NE

Antalya'nın denizinden bana ne
Kulaç atıp, içinde yüzmeyince
Sahilinde, insanlar, sere serpe yatarken
Yalın ayak, kumsalında gezmeyince

Dağların gölgesi, inince denize
Çekilseydik, sahilde olmayan evimize
Dalgalar, kıyılara, şapır, şapır, vurarken
Olmadığım, sahillerden bana ne

Balıkçılar, kıyılarda olta atarlar
Kenarda, köşede, insanlar ona bakarlar
Çam altlarında, piknikçiler mangal yakarken
Kebabını yemediğim, mangallardan bana ne

Deniz var, güneş var, kum var
Sahillerde cıvıl, cıvıl, insanlar var
Sevdalılar kulaç atıp, denizde yüzerken
Yaşamadığım, sevdalardan bana ne

Çobanlar dağlarda, davarlar güder
Seralarda çiftçiler, fidanlar diker
Dükkanlarında berberler, traş ederken
Karşılığı verilmeyen, emekten bana ne

Meslekler kutsaldır, üretir insanlar
Akar gider üretilenler, toplum pazarına
Hortumcular, uyanıklar, malları götürürken
Hortumlayan, yağmacılardan bana ne

Emek kutsal, insanlar eşit, diyorlar
Çalışıp, didinip, üretiyor'da insanlar
Emegin karşılığını, alamıyorlarsa
Hakkını sormayan, insanlardan bana ne

Pamuk çapasında, tütün tarlasında
Bağ beller kadınlar, sırtında çocuklar
Bel tutan eller, çatlamış yarılırken
Saygi duyulmuyorsa insana, bana ne

[Nisan 2006 - Antalya]

BİZİM MEMED

Gezdin kurumları, birer birer dolaştın
Çözüm aradın, sorunlarla savaştın
Omzunda bir çanta, elin dolu kağıtlar
Kalmadı Almelo'da, ayak basmadığın sokaklar

Yaşlının elinde, bir dolu poşet
Omuzlar çökük, gözler korkulu
Yüzlerden okunuyor, acı bir mahçubiyet
Kapına gelmiş, çözüm bekliyor elbet

Eskiden, mektup yolları gözlerdik
Memleketten, yardan, haber özlerdik
Korkuyoruz şimdi, mektupları açmaya
Başlıyoruz, okutmak için, kapı, kapı dolaşmaya

Dün yine mektup vardı, postadan
Açtı Haso, sıra, sıra yazılar, dediki, ne ola
Giydi paltosunu, okutmak için düştü yola
Yağmurda yağıyordu'ki, zor vardı smorre'ya

Almelo'nun, umut kapısı smorre'da
Vardı'ki, birkaç kişi, bekliyordu sırada
İnsanı seven, güler yüzlü, biri vardı orada
Mehmet Aslan derlerdi adına,,, kısacası Memo

Sıra geldi Hasoya, elinde mektup
Tak, tak, vurdu kapıya, mahçup, mahçup
Ayağa kalktı Memed'im, gösterdi ikram
Haso gardaş, konuya girmek istiyordu hemen

Mektup okundu, Haso gardaşın yüzü güldü
Korktuğum kadar değilmiş, diye sevindi
Bir vedalaşma'ki, sanki Haso gurbete gidiyor
Haso'nun omuzları dikleşti, adımları sertleşti

Böyledir işte bizim, Memed gardaşımız
Beraber yürüdük, bu yollarda, kader arkadaşımız
Biz ondan çok şey öğrendik, aslında
Ama, en önemlisi, kadına bacı, erkeğe, gardaş demeyi
[Aralık 2007 - Almelo]

Can Sınanoğlu

1970 yılında İzmir'de doğdu.

İlk ve orta öğrenimini, Erzurum, Uşak ve Bursa'da tamamladı.

Bursa Erkek Lisesi'ni bitirdikten sonra Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Psikoloji Bölümü'nden mezun oldu.

Medya, halkla ilişkiler, sigortacılık ve özel eğitim sektörlerinde çalıştı.

"*Hastalıklı Gezginin Seyir Defteri*" adlı bir şiir kitabı bulunuyor.

Hasan Bayrı Şiir Yarışması'nda birincilik ve ikincilik ödülleri aldı.

Halen Denizli D Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'nda psikolog olarak görev yapıyor.

BELLEĞE SAPLI CİVAN

kahraman bir kertenkelenin kaçış öyküsüdür
dilimde bıraktığın kuyruk tadı
sıvılar diliyorum ben yine sana
gözyaşı dökülenlerin çok olsun
sahipsiz bir miğferin gözündeki çapak
volkanın göğsündeki alazdan yürek
ve sırattan dönen çocuğun ellerindeki nasır
seni işte bu fotoğrafta anımsayacağım ben
güz kurbanı bir aşkın çatal bıçak sesleri
cebimde dişleri sökük bir roman
adı levantenin sevdası
sibirya soğuğu nefesin -ki babam çok korkardı
güherçile derdi bir de o beyaz kuşa-
dişil günahlar gibi özlü ve reçineli
kahır sinyali veriyor ağızımdaki pembe yara
içini göstermeyen bedenler kurum bağlar
yanmayı göze almasan ölür müydün hiç
a benim gözü karam
seni işte hep bu pelerinle bu ata binerken
bir de bu telkâri saçlı rumeli rüzgarını
avuçlarken anımsayacağım ben
şahlanmış yalazlanmış elim tokada kalkmış
titrek bir karaca kan işer avucuma kıyamam
içimi dışıma değişmem böyle anlarda
işte seni hep bu merhametlerde
anımsayacağım ben

[Ağustos 2006-Denizli]

DÜNYANIN SON ÇİLİNGİRİ

bu nedensiz kuşku ben miyim
hiç kalır bana eğilen dal
sensiz baharın kuytusunda
dinginliğimin mavnaları isliyor camları
gitgide erguvanlaşıyor güneşe bakma bilgeliği
boyunlarımızı vurduralım bu gece hadi
kadavralarımızı toplayalım masalardan
sfenkslerimizi otlatalım
ölmeyelim de sade durulanalım
son çilingiri az önce ipe çekildi dünyanın
son kapının maymuncuğu kaçtı ormanından
ben seninle sınırlı ve sorumluyken
ve iman etmişken çivit maviye
bir kalebent cenazesi kalkar içimden
hadi dillerimizi kefenleyelim
hangi sayfayı yırtacaksan yırt artık yüzümden
az önce gelsen görecektin
en son kuşku bu şehirde duyuldu
hadi rüzgarın dudaklarıyla üfleyelim lambamızı

[Nisan 2005-Denizli]

SİZ II

son tangosuydunuz ezelin
ebedin ezik ritüeli
tüm damarlarınızı ayrı çağa
bağlamıştınız da hani
yosun tutmuşsunuz bir aralık
ayaklarınız yalındı gözleriniz -den hali
ellerimdeki sinsilik bulaşmıştı göğüslerinize
ve laf arasında dilinizi çaldırmıştınız
ey kadife pelerinli esrik şeytan
soyunulur mu böyle güpegündüz ve şifresiz
sakin genzinizde eritmişsiniz beni
denizin tuzlusunu severdiniz
bir de göç tutturmuşsunuz -ki göç
sılayı andıran kurak bir leopardır-
yankılı etimde diş izleri
sizi sunmuştum tanrıya
ey yanık tenli masum leylak
giyinilir mi böyle tan atımı ve hilesiz
kanmazdınız inanmazdınız tümcelere
ikna edilmedikçe yürümezsiniz
deştikçe çocukluğunuzu
kıkırkızıl sirenler çın çın teneke sesleri
evcilik oyunlarında doğurduğunuz
kilden çocuklar şehit düşmüş
kan sıçramış masuşçuktan yemeğinize
ey satir bedenli pilli bebek
nasıl oyuncaksız kalnır şimdi bu iklimde
[Nisan-Mayıs 2005-Denizli]

ÖLÜM VAR YA UCUNDA

zümrüt bir yeşil süzöldü gözlerinden
rengini bildik mayalanmış hatıraların
reyhan bir mayhoştu gerindi boynu boyunca
bir dil dudaklarımı araladı
tüm ev kanser oldu babamla bir
güle oynaya ne de güzel uğurlanıyor ölüme insan
ayna kırıldı ferman yazıldı
rüyası bile görüldü çoktan
sen de git şimdi
korkma tarihteki yerine şerh düştüm
adın genizden okunan bir dua artık
dehlizden çıkıyorum... ışık...
baskıla beni aşağıla
sırtıma motosiklet çarpmış havlu koy
kardanadamım değil miydin sen
donuk bıyıklar bulmuştu hani kayıp mevsimi
kurtar beni sfenkslerin elinden
bak bu nefesi sana aldım
soludukça beni hatırla

hep üç kuruş fazla verenle
sevişilmiyor mu nasılsa hayatta
bırak kınamayı cebinde gizlice taşıdığın
şekerlerle vur beni
kirli bir güz tasarla
taammüden dökülsün yapraklarım
bak tüm kurnalar dolmuş işte
bütün kirler akmadan yetiştir günahlarını
gölgeni götürme o kalsın bari
ayaklarımızı yıkardık hani onunla
derin nefes alır
rakı içer
zeybek oynardık
mayasılı azmış dünyanın ortasında
köpek gibi ulur da seni almadan gitmez bu tanrı
yaşam ilmihalini elime sıkıştır
askere gönder beni
falıma bak hadi
alnıma bulaştırdığın yaşam telvesinden
şimdi gel de ölme erkeksen...

[Ağustos 2005-Didim]

Çağrı Gürel

1976 yılında Osmaniye'de doğdu. İlk, orta, lise eğitimini bu ilde, üniversite öğrenimini 100. Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Bölümünde tamamladı. Öğretmenlik mesleğine 1999 yılında Ankara'da başladı.

Üniversite yıllarında Ihlamur Şiir Dergisi adında bir dergi çıkarttı. Hazan, Seyir, Kırığı dergilerinde çalıştı. Şiirleri ve yazıları başta Dergâh, Merdiven, Kırklar, Sühan, Bir Nokta, Lamure, Beyaz Gemi, Ünlem, Lakin, Edebi Pankart, Eğitim, Ebe Sobe, Gonca, Semarkant Çocuk, Türkiye Çocuk, Elma Şekeri, Arkadaşım gibi birçok dergide yayımlandı. Bir yılı aşkın bir süre TRT Diyarbakır Radyosuna şiir programı hazırladı ve sundu.

2004 yılından bu yana MEB Yayınlar Dairesi Başkanlığında, Kültür ve Süreli Yayınlar Şubesinde çalışmakta olan Gürel, Millî Eğitim Bakanlığının kültürel yayın organı olan Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim ve Millî Eğitim dergilerinin yayın kurullarında yer alıyor.

Çalışmaları

- *Şehrin ve Şarabın Adamları* (Roman - Kırığı Yayınları 2002)
- *Vakit Çıkmadan* (Şiir - Edebiyat Yayınları 2006, II. Baskı: Ocak 2007)
- *Her Masal Yarım* (Şiir, Çocuk Edebiyatı - Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları 2006)
- *Yüzyılın Maçı* (Hikâye, Çocuk Edebiyatı - Mavi Uçurtma Yayınları 2007)
- *Teberik* (Memleket Kitabı, Hatırat - 2007)

UYKUDAN ÖNCE

Canım
Ciğerim
Allahım!

Doğdum doğal şü dünyada
Senden bissürü şey istedim:

Başkan yardımcısı seçildim
Bisküvi arası lokum yedim
Şiir yarışmasında birinci geldim
Matematikten beş aldım
Mahalle maçında en çok golü ben attım
Uçurtmamın ipi hiç kopmadı
Beşiktaş Fener'i yendi
Hatta bizim Karaçay'da bile
Boyumu aşan yerde
Gözümü açarak çimdirdim...

Ne desem ki...
Her şey için
Koskocaman

Sağol.

Ama bilirsin:
Geçen yaz Kur'an'a geçemedim
Karıncaların yolunu bozdum
Kaplumbağayı ters çevirdim
Ütmesine bilye oynadım
Sınıfımdan bir çocuğu,
Suçsuz yere tahtaya yazdım.

Leylekler geldi geçti
Dereler doldu taştı
Bisikletim eskidi,
İki kitap okumadım.

Hangi suçumu anlatayım
Kusura bakma Allah'ım

Başkan yardımcısı olsam da
Sınıfın en gevezesi
Beni sen yarattın

Şu gökyüzünden kayan yıldızı
Annemin bahçeye diktiği
İhlamur ağacını

O ağaca yuva yapan
Yavrularına yiyecek taşıyan
Küçücük kuşları

Yan odada ay ışığında
Sessizce ağlayarak
Tespah çeken ninemi

Ankara'da hastane bahçesinde
Soğukta annemi bekleyen
Evimizin direği babamı

Dünyanın öbür ucundaki folkları
Uzaylılar varsa
Onları da sen yarattın

Her şeyi sen yarattın

Allah'ım!
Annemi sen yarattın

SAYFASI BİTMİŞ SAĞLIK KARNESİ

Hapı yuttu bu defa!
Ninemem hapı bitti.
Şimdi sabah akşam,
Sızlanmalar odada.

Bir bilseniz odayı
Kırk metre ve bir kare,
Odayı bir bilseniz
Çıkılmaz hiç hesaptan.

(-Çalışırsın
Çalışırsın
Çalışırsın...
Kaç defa ezberlenir
Kerrat cetveli.
Sözlü için tahtaya
Yüreklenip kalkarsın,
Sekiz kere yedi!?...
Başın önde kalırsın.)

İşte bu hesap farklı;
Benzemez hiç cebire,
Okul içi etkinlikler,
Ve kol çalışmaları...
Giderse her oğul
Gurbet ele babasıyla,
Evin erkeği denilen
Kim kalır geride.

SIRTA BİNMEK GÜZELDİR

Sırtında gezinir
Hasan, Hüseyin
O nur yüzlü dedelerinin

Sırtında gezinir
Hasan, Hüseyin
Secde başında dedelerinin

Sırtında gezinir
Hasan, Hüseyin
Secdesi çoğalır dedelerinin

İşte belki bu yüzden
Hasan, Hüseyin
Sırtında gezinir dedelerinin

TEVBE

Sessizce çıktım mağaralardan
Ne kimseye kefil oldum
Ne ırmaklar açıldı bana
Çekildim aynaların karşısından

Adım attığımı düşündükçe
Yoruldum geçtiğim sokaklardan
Bir dünya dönüyordu sadece o kadar
Arındığımı sandım her suyun ardından

Kimseye nazım geçmedi kendimden başka
Şah çektiğim ne varsa döndü suratıma
Kuşlar yapraksız dallarda çırılçıplaktı
Kediler tırmanıyordu her fırsatta ağaca

Bir demlik gidişe dönüş varmış bilmedim
Annem karşıladı oğul merhaba
Çiçeklerin arasından uzanan akasya
Boynu bükük kaldı karşı avluda

Dinçer Eşitgin

1974 Zonguldak doğumlu.

İlk ve orta öğrenimini Zonguldak Merkez İlköğretim Okulu (1985) ile Kastamonu Göl Öğretmen Lisesinde (1991) tamamladıktan sonra Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi bölümünden mezun oldu (1995). Aynı üniversitenin Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalında 1996 yılında başladığı yüksek lisans öğrenimini *Bilge Karasu'nun Hikâyelerinde Anlatı Yapısı* adlı teziyle tamamladı (1999). 1995 yılından itibaren Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak çalıştı. 2004 yılından itibaren Millî Eğitim Bakanlığı Yayınlar Dairesi Başkanlığı Kültür ve Süreli Yayınlar Şubesindeki görevine devam eden Eşitgin, Millî Eğitim Bakanlığınca yayımlanan dergilerden *Millî Eğitim*'in ön inceleme kurulu üyesi; *Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim*'in yayın kurulu üyesi ve koordinatörüdür.

Dinçer Eşitgin'in şiir, deneme ve makaleleri bugüne kadar, *Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim*, *Biz*, *Dergâh*, *Edebiyat Ortamı*, *Felsefe Yazıları*, *Hece*, *Kırağı*, *Millî Eğitim*, *Nev-Bahar*, *Sonsuzluk ve Bir Gün*, *Vuslat*, *Yediveren* ve *Yedi İklim* gibi dergilerde yayımlanmıştır.

UZUN KOŞU

bir uçtan bir uca geçilen kocaman bir sokak oluyorum sesin kulaklarıma vurunca dağlınca kimsesi kalmayan şehirlere cesur adımlarla ama korkmaya her an hazır balkon kapısını aralayıp perdeyi sıyrıp üstünden camın ve ışığın sonuna kadar biraz sarhoş biraz her şeyden nasibini almış da doygun gibi pişkin öpüşler akşamında bir uçtan bir uca geçilip bırakılan bir sokak oluyorum sesin kulaklarıma vurunca geride ıssız bekleyen mavi tokalı güzel bebek uzanverince kumsala şuh karanlık ve kuytu her köşe başında biriken pılı pırtısıyla seyyarlar bana doğru kaçıyor gök olabildiğine soğuk pişmanlık mermer gibi yalnızlık kurşun gibi henüz ateşe verilmemiş kelimeleri sessiz bir imâya sarıp bırakıyor koşup yeni giysiler dikeyorum acemi ve kırılğan geride ıssız bekleyen mavi tokalı oyuncak bebeği savurup uzanverince kumsala şuh

görüldü ve kayıt düşüldü böyle başladı hikâyet sen buna güldün çok nedendi bilmedim hiç kalbimi nasılsa düşürmüştüm yaramaz çocukların ellerinden güç belâ çekip aldım sonunda âyinleri kaçırmışım günahlar çıkarılmış tövbele edilmemiş dualar kılınmıştı ben geldiğimde cennetiniz cehennemimiz dolmuş beni bıraktınız da diyemedim ey dünya diye haykırıp görüldü ve kayıt düşüldü böyle bitti hikâyet ama sen bu kadar neden güldün bilmedim hiç koşarken konuşayım diyorum belki böyle daha anlaşılabilir çok çözüldüm elimi kâğıtlardan çekip rest desem yeşil çuha köpürse biraz donsa paralar pullar zarlar bahsi en kıvrılmış anda kapatıp huzuru ben alıp assam duvarıma keyifle çıksam salondan ucuna kıvrılan kedileri etimle beslesem ölünceye dek artık bir daha da gelmesem dünyaya koşarken konuşsaydım diyorum şimdi belki öyle daha anlaşılır olacaktım çok çözüldüm

[*Sonsuzluk ve Bir Gün*, S.6, Ocak-Şubat 2006, s.36.]

TENEFFÜS OLUNCA EVE KAÇMAK EN İYİSİ

bana matematikten soruyorsun gibi sevip sevmediğimi
ben kaç bilinmeyenli denklem içinden çözeyim bu bilmeceyi
anlatsam hayatım roman diyen kimler söyle bugüne kadar
bir mısra bilemedin bir şiir olmadı bir hikâye hadi bir destan yazabilmiş
çaresi yok sulhu yok aşkla uzayıp giderken kerrat cetvelleri
avaz avaz siyaha bulanmış bir âleme seslemişsin ismimi
kıtalardan okyanuslardan dağlardan ovalardan söz açıp da sonra
gökyüzü görmez bu uğursuz vadiye elimi kolumu bağlamak oh ne iyi
bir teneffüs buldum ben de kaçtım işte her şeyden
önlüğümü duvara astım kalbime duvarı önlüğüme kalbimi
ki ben kaç bilinmeyenli denklem içinden çözeyim bu bilmeceyi
bana hep matematikten soruyorsun sevip sevmediğimi

[*Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim*, S.110, Nisan 2009, s.2.]

KİM/LİK

kim bekliyor ayrılıkları şehirleri kalpleri ve çocukları bölen
hatıraları birden avuçlarımıza yığınca yağmur soluğu cenaze
çıtkırıldım anahtarlarla teker teker devrilen cilveli metin kapıları
ardımdan kim sürgülüyor böyle acımasız soluksuz ve korkak

mızrak uçlarında kan gölü bir öfkeyle çıldırmış köhne nazarlar
azar azar alınımın ortasında depreşen yanlış bir yara açıyor
kim sesimi ünlüyor bilmediğim tepelerden yankılatarak ardarda
başucumda açan rüzgârlar katıla katıla hangi cepheye koşuyor

çoğalttım kendimi kendi ömrümle yaslandım uçsuz bucaksız haritaya
ortaasyadan bir tutam baharat anadoludan bol güneş önavrupadan hırs
balkanlarda tırıs dörtnala doğudan batıya batıdan doğuya tersin tersin
aheste kervansaraylarda avrupada asyada canboğazda burada kervan

[*Edebiyat Ortamı*, S.2, Mayıs-Haziran 2008, s.10.]

ÇOCUK SAVRULMALARI

birer birer adam oluyor çocuklar
kedilerin kuyruklarına
teneke
gömlükleri üstüne sabahları
kravat
bağladıktan çok sonra...

önlerinde gökkuşakları koşuyorlar soluksuz acele
kovalıyorlar giderek bir çığ gibi üstüne hayatın
kalabalık sokakların kapanma saatlerinde
bir heyecan
bir heyecan
unutuluyor bir köşede öylece
ıpıssız aşk
çocuklar ırmakları ellerinde temizliyor...

sonra kırılğan pencerelerinde geceler
okkalı bir yumruk gibi deviriyor zamanı
evlerin en şenlik durusunda bir poyrazla
savruluyor
çocuklar
savruluyor
bir kartal hücreinde ürperen kırlangıca...

s a v r u l u y o r
gidilmedik göklerin
uçulmadık bahçelerin
söylenmedik şarkıların
kenarına

nup
konup
kalkan çocuklar...

[*Bilim ve Aklın Aydınluğında Eğitim*, S.61, Mart 2005, s.7.]

Fahrettin Koyuncu

1965 yılında Manisa'nın Üçpınar beldesinde doğdu. 1980 yılında, Demirci Öğretmen Lisesi'nden ayrılmak zorunda kaldı. İki yıl sonra öğrenimine Manisa Lisesi'nde devam etti ve 1985 yılında bitirdi. 1990 yılında Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu. Ankara, Kastamonu ve Zonguldak'ta Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak görev yaptı. Halen Denizli'de görev yapıyor.

İlk şiiri 1988 yılında Ankara'da çıkan Yazıt dergisinde yayımlandı. Çeşitli edebiyat dergilerinde şiirleri ve yazıları yayımlandı. Zonguldak'ta 1995-1996 yıllarında yayımlanan edebiyat dergisi Uğraş'ın yazı kurulumunda görev aldı. Halen Zonguldak'ta çıkan Şehir ve Denizli'de çıkan Sunak dergisinin çıkışına katkıda bulunuyor. 2008'den beri yerel Horoz gazetesinde "Horoz Çocuk" adlı bir çocuk sayfası (98. sayıdır) hazırlıyor.

Fahrettin Koyuncu'nun kitapları: *Korkarım Ele Verecek* (Şiir, 1992) / *Düş Darasını Yaşamın* (Şiir, 1995) / *Düş Körükçüleri* (Şiir İnceleme, 1997) / *Zamanın Zembereği* (Şiir, 2000) / *Taşlar Oldum Zamanda* (Şiir, 2008). Çocuk Kitapları: *Sözcüklere Kuşlar Konar* (Şiir, 2007) / *Samuray Saksakağan* (Fabl, 2008, İkinci baskı 2010) / *Gökyüzünün Kanatları* (Şiir, 2009)

"*Düş Darasını Yaşamın*" adlı şiir kitabı ile Kocaeli Üniversitesi Şiir Üçüncülüğü'nü, "Sır Değil" adlı dosyasıyla 2005 İbrahim Yıldız Şiir Ödülü Birinciliği'ni ve "Samuray Saksakağan" adlı kitabıyla da Mevlüt Kaplan Edebiyat Ödülleri Üçüncülüğü'nü kazandı.

SIR DEĞİL

Sır değildi diyeceklerim, dedim
Bir hiçe kanat çırpmanın korkunçluğunu anlattım
Bataklıkta gül yetiştirmek imkânsız dedim
Kemikleri sızlıyordur şimdi Murat Hüdâvendigâr'ın

Sır değildi diyeceklerim, dedim
Çırpındıkça batıyoruz dedim
Konuştukça ölüyoruz
Hayatın fotoğrafı titretmiyor yüreğimizi
El pençe durup ölümü onaylıyoruz
Oysa biz çoktan ölmedik mi?

Sır değildi diyeceklerim, dedim
Zamanla yıkıyorlar bizi, zamanla eliyorlar
Üzölmek, en büyük kâr sanki
Kar yağsa da arınsak

Sır değildi diyeceklerim, dedim
Kuşlar da tanımıyor artık bizi
Beş para etmiyor kuşkularımız
Baharda olsak ne, olmasak ne

Sır değildi diyeceklerim, dedim
Diyorum: İçim içimi yiyor
Çocuklar ölüyor, kuşlar ölüyor, ölüyoruz
Yangın büyüyor
Sır değil.

DERE MAHALLESİ KARYAĞDI SOKAK

Manisa'ya gidiyorum, çekilin lütfen
Eski kilimler gelsin aklıma, sonra Demirci
Sokak araları, Arnavutça ve dedem
Üçpınar'da saklambaç oynayayım biraz
İzmir'i Kadifekale'ye asın, ben yokken
Belki görürüm uzaktan

Eski bir kente gidiyorum, çekilin
Mühürsüz ferman koynumda
Çocuk padişahıdan mülhem
Gidiyorum, çekilin
Eski hanlara gizlenmiş imgelere
Şehzade dalgınlığına, kül sığacağına
Çekilin, gidiyorum

Zamana gidiyorum, çekilin
Elimde kırık bir karanfil
Yoksul yolların tozuna gidiyorum
Derin kuyusuna çocukluğun
Elimdeki dikenin acısına
Gidiyorum, çekilin

İçimdeki kente gidiyorum, çekilin
Gediz'i taşırmayın düşlerime
İkinci Murat'ı öldürmeyin, üşürüm
Meral'i hatırlarım, üşürüm
Boş bir otobüs kalkar içimden

Kendime gidiyorum, çekilin.

BABAMA SÖYLEDİM

Bulutlardan uzağım, bu karanlık ondan
Kirli sarı ellerimde üç boyutlu yalnızlık
Babama telefon ettim, söyleyecektim
Aradığım kişiye şu an ulaşamıyormuş
Sustum ve kapattım güneşin kapısını
Elimde ısırınlar, kuzukulakları, kalakaldım

Zamandan uzağım, bu karanlık ondan
Yüzümden eski bir hayat geçiyor
Demirci'de ellerim buz gibi yine
Babama söyledim, uzağa gitmeliyiz
İşkodra'ya, Elbasa'na belki
Dünden beri bir yağmur, uzun ve şakırtılı
Sözcüklerim sırlısıklam

Sesinden uzağım, bu karanlık ondan
Tütünler, katran, upuzun bir sessizlik
Konuşsam dağlar üstüme gelecek
Babama kaç kere söyledim
İkimiz de düşteyiz, uyanırsak yandık
Sesime zaman kondu, üç vakit sustum

Ellerinden uzağım, bu karanlık ondan
Sulardan yalnız geçtim, boğazımda yangı
Babama söyledim, bu yürüyüş yorar bizi
Elimde karanfiller, kırmızı güller
Uzun yeleli atlar koşsun benimle

SUYA AKIYORUM

Suya akıyorum, zamana ve sana
En uğultulu gölgelere uzanıyor ellerim
Sesinde yeni diller arıyorum hayatımın
Soğuk sirenler kesilmiyor göğün altında

Suya ve zamana akıyorum, yani sana
Toprağı ovalıyorum hayatı çoğaltmak için
Rüzgarı takip ardıma yalnızlığa akıyorum
Kirli bir aralıktan geçiyorum koşar adım

Suya ve sana akıyorum, yani zamana
Boşluğum genişliyor toprağın kımıltısında
Çözü kumlara saklıyorum herkesin önünde
Pusulatsız ve yörüngesiz kalıyorum ellerinde

Zamana ve suya akıyorum, yani sana
Senin bulutuna sığınıyorum en yalın halimle
Gökyüzü toprağı öpüyor beni kiskanıyor da
Zamana, sana, toprağa ve suya dönüyorum.

İlhan Gözetten

1969 Tavas doğumlu.

İlk ve orta öğrenimini Tavas'ta tamamladıktan sonra Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği bölümünden mezun oldu (1994). Askerliğini yedek subay olarak tamamladı. Millî Eğitim Bakanlığına bağlı çeşitli okullarda öğretmenlik ve yöneticilik yaptı. Halen Tavas Halk Eğitim Müdürü olarak görevini sürdürmektedir. Evli ve bir çocuk babası olan Gözetten İngilizce biliyor.

Mesleki alanda bir çok ödüle sahip olan İlhan Gözetten çok sayıda, sempozyum, çalıştay, sergi, fuar vb. etkinliğe katıldı. Yöresel Halk kültürü üzerine araştırmalar yapıyor, şiir yazıyor.

BAHARDA TERENNÜM

Gündüz gezer neşeyle bahar hey!
Sonra bırakır kendini akşamlara.
Coşturur, kabartır duyguları.
Gurup vakti nazik ve mehtaplı,
Ay parlar, yıldızlarda fer sabırlı.

Bir yelkenliye takılır yürekler,
Nereye eserse rüzgâr hey!
Bahar akşamlarıyla oraya giderler.
Hey! Çağla yeşili renkler hey!
Gezinir dalgalara değdikçe,
Deniz yeşili yakamozlar ,
Yanaşır sahildeki fenerlere hey!

Sonra derelere varır bahar akşamları.
Akar, konuşur şırıltılarda ninni ninni,
Gurup vakti buradayım der bahar hey!
Coşar da sığmaz olur.
Coşturur gönülleri ve maşuk bülbülleri.
Öterler de akşamları şarkı söylerler.

Cemre toprağa düşer usulca, habersizce hey!
Canlanır gelincik; kırmızı, pembe...
Guruptan görünür çoban yıldızı sessizce.
Her göz kırpışında mest eder gönülleri hey!

Papatyalar, ebegümeçleri, laleler...
Görünemediklerinden serzeniştedirler.
Seher yıldızını beklerler.
“-Biz de buradayız.” derler. Hey!
Arıya, kelebeğe varır kokulu haberler,
Akşamdan beklerler.
Şakayıklar güllerle beraber,
Salarlar kokularını usul usul.
Cezp ederler.

Sarmaşıklar sarar bedenleri,
Hafif meltemsi, hafif çiğli.
Buğulu kokusuyla hanımeli hey!
Ruhumuzu zenginleştirir.
Ferahlatır bahar akşamları hey!
Alır götürür enginlere bizi,
Hey mehtaplı bahar akşamları! Hey!
Neşelendirir bizi, bir çocuk misali.

[Mayıs 2005, Millî Eğitim Bakanlığı “Bir Bahar Akşamı” adlı Şiir Yarışması Birincilik Ödülü]

KARANFİL AKŞAMLAR

Bir yaz akşamının hemen üstünde
Karanfil kokuları buğulanır
Nefes alma zamanı kadar uzun
Ve
Büyük dostlukların pekiştiği
Hatırlanası güllü vakitler aralanır
Hey gidi muhabbetleri kuşatan
Hey gidi kuşattığı muhabbetleri saran
Dostluklar
Ne güzelsiniz!
Derler ki marifetlerden doğar iltifatlar
Gönüller marifeti, gözler dostu arar
Bir gülüş, bir tatlı sırnaşma
Yürekleri aralayan kapı mandalına benzer
Bir hoş sadâ, belki kulaklardaki musiki aksi
Nergis akşamların yanında
Buğulu tebessümler yayılır etrafa etrafıca
Nâçar ki simetrisi olur ayrılıkların
Dostlar, muhabbetler aralanır
El işlemesi, göz nuru tunç kurnalardan

Beyaz mermerin üstüne düşer gibi
Şırl şırl damlar damlalar
Hasretin hüznü karıştır, karışık duygulara
Gitmenin heyecanı sardı mı etrafa
Masum bir çocuğun minik yüreği gibi
Yürekler titremeye başlar
Dostlar ayrılığı istemez
Gönüller kal! der
Tren vagonlarına benzer,
Ardı ardına giden, fakat birbirine bağlı
Bir sabah rüzgârının tatlı esintisi ile irkilirken
Gurup vakti alacalığı bizleri sarar
Kirpikler ıslanır yaz yağmurunda
Ama dostluklar baki kalır
Baki kalır,
Ki...
Tıpkı yaz akşamlarının
Karanfil kokuları kadar.

[Tavas - 17/07/2007]

ŞÜHEDAYA EDA

İçi dolu pâk bardaklarda, her an hazırdır sunulmaya Şühedâ Şerbeti,
O ne lezzettir ki Ey Yârab! Onu içmeye, oradakiler dünden hasretti.

Susamış tâ içinden o asâkir, tatmak için böyle asîl, güzel bir ânı,
Evet, müjdeler olsun Şeb-i Arûzdur sizlere; şahâdettir bunun tam adı.

Cihân koparmaya uğraşır; koparamaz, ayrılması istenen bu toprağı,
Mehmet'im direnir bakın, her karışına, basmasın diye kirli ayağı.

Kayalık sahilini, haşin rüzgârını, parselleyip satsan beş para etmez.
Alsan bile o paraya, nafile ki, bayırının üstünde ot bile bitmez.

Cılız ve çorak arazinin üzerinde, yemiş verecek ağaç bile bitmez,
Bu kadar yığılma, hengâme neden? Nedir Yârab bu yerin kıymeti? Bilinmez...

Hani, desen o toprağın altında, dünyaya yetecek kadar altın dağlar var,
Kazmayı vursan fişkiracak, boğazdaki sudan fazla belki, o zümrüt sular.

Tehlikelidir; sisin, pusun, iyodun gizli kol gezdiği tepeler arası,
Zannedersin, vadilerden çıkacak karışına aniden, sırtlan ya da bir tazı.

Nedeni belli, temeli belli; ruhudur, pahâsıdır o toprağın bedeli,
Görelim deseler, bakar kördürler, göremez gözleri; o asıl perdeleri.

Hattâ tüm beşer bilir senin mihengini, ne şerefli, ne şanlı olduğunu,
Tüm niyazlardaki, O Cennetten bir parçasın Ey Çanakkale! Doldur ruhumu.

Sonra Gelibolu, Conkbayırı ve diğerleri de gelsin, takılsın ardıma,
Aynalı Çarşıları'ndan alayım testiyi, istemem başka bir şey yanıma.

Söyle ki, nedir Allah Aşkına? Her sorduğumda iki yüz elli üç bin dersin,
Nice Şühedalar içinden, dedem Hasan Oğlu Hüseyin'in yattığı yersin.

Bir günde geçmek kolaydır derler! Bütün plânlar yapılmış, erzaklar tastamam,
Vaat edilmiş topraklarda! Kuzgunlar tımarlanmış, gemilerde toplar tamam.

Hâ! Artık bu çağda fenlerinin, üstesinden gelemeyeceği yokmuş güyâ,
İlmin merkezi bu yer bak; fennin yanında, nedense unutulur; îman ve hülya.

O güne dek denenmeyen top, tayyâre, denenecektir elbet, sâir teşhizat,
Hazırlan, kükre karşısında, zıbını bin üç yüz otuz altı yamalı evlât.

Asil bir yersin ki, boyandı her karış toprağın, oluk gibi akan kanlardan,
Çiçekler gibi fişkırda şühedâ altından, şerefle sulanan topraklardan.

Şiddetten bir şey görünmüyordu artık, ardı ardına şimşekler çakıyordu,
Saikalardan parlayan şualarla, bu ruhun “Gül Bahçesi”ne giriyordu.

Top sesi karıştı, barutlu mavzerin, filintanın paçavralı fiz sesine,
Gemilerden inen eşkiyalar, koşuyordu sana ve hoyratsızca mevzine.

Hayır! Bu topraklar senindi. İşleri neydi? Neden rahatsız ediyorlardı?
Veremezdin onu, rahatsız ederdi seni; elbet vücudundan bir parçaydı.

Yazık! Nefer Demirci Osman, etrafına bakınmaya, hiç vakit bulamadı,
Bulsaydı vaktini siperde; toplayıp o kurşunları, gülleler yapacaktı.

Tıbbiye Mektebini bırakmış gelmiş, Kemal Çavuşa bakın, tutmuş sancağı,
Okusaydı, incelerdi kadavra diye, etrafındaki kol ve bacakları.

Bu beş para etmez dedikleri yer; canım, namusum, azîz vatan toprağımdır.
Kim vatanımdan ayırmaya kalkarsa beni, bilsin ki benim tek düşmanımdır.

Azizsin ki, tırnaklarla kazılan siperlerinde seni bekler, Yetim Mehmetler,
Dinle!Bak!“Emanetsin sen bana Evlâd-ı Fatihândan Ey Çanakkale.” Derler.

Direniyor yine de uçak mermileriyle, delik deşik olmuş kör siperler,
Ne kahramanlık kî, yine de çarşımaya hazır içindeki aslan neferler.

Soluna baksan görünür ah! Macar Ovası’ndan, gönlünün hülyası Viyana,
Sağına baksan görünür ah! Hicaz Ovası’ndan, deniz rüyası Avustralya.

Çimpeden beri atamın yadigârisin, seni göz bebeğim gibi bakarım,
Güney Fatihi Selâhattin-i Eyyûbi’ mi, o Garîp Kudüs’ümden tanırım.

Senin o kanlı bağrında, “Batum ve Kafkas Çiçekleri”ni, yatarken gördüm,
Şaştım!Batum neresi? Kafkas neresi? Çanakkale neresi? Diye düşündüm.

Sen ki, mazlumun âhını, âheste âheste aldığı yersin Ey Çanakkale!
Sen ki, zâlimin, yedi düvelin, önünde diz çöktüğü yersin Ey Çanakkale!

[Tavas-04/03/2008]

YILLAR SONRA

Ben ki yıllar sonra
Açıldıkça birer birer sayfalar
Bir gün saçlarıma kar düştüğünde
Neredesiniz gençliğimdeki hatıralar

Haydi yürüsene ayaklarım!
Önüne bak! Ağacı görmedin mi gözlerim?
Şuradaydı biraz önce;
Gençlik fotoğrafımla, kimliğim

Kitaplarım nerde? Hani defterim?
Park nerde? Bana yolu gösterin
Bastonum olacaktı şuralarda
Ha! Unuttum; gözlüğümü de verin

Bu resimle bilmem hangi hatıralara daldın?
Ellerin de titriyor durmadan
Oturmuşta kanepeye şaşkın
Gençtim bir zamanlar; hayır bu ben olamam.

İsmail Karakurt

Yozgat Sarıkaya Emirbey Köyü doğumlu. İlk ve orta öğrenimini Yozgat ve Kayseri'de tamamladı. Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği Bölümünden 1989'da mezun oldu.

Yazmaya üniversite yıllarında başladı. Şiir ve yazıları Aylık Dergi, Albatros, Araf, Argos, Dergah, Hece, Kanat, Kayıtlar, Kırığı, Kum Yazıları, Milli Eğitim, Palandöken, Yalnızardıç, Yedi İklim'de yayımlandı. Şiirlerinde varlığın ve hayatın anlamı üzerinde yoğunlaşarak, coşkulu bir edayla; aşkı, ölümü, çocukluğu, bozkır saflığı ve dinginliğini, kendi kültürümüzün klasik ve taşralı katmanlarından devşirdiği unsurlarla yoğurarak, köklü bir ses, yeni bir hazla işledi. Temiz, yumuşak, masalsi bir dili var. Yazılarında ise şiir ve şiirin metafizik tartımları, çocukluk üzerine küçük açılımlar, içsel söyleşiler yapıyor.

İlk şiir kitabı Simurg (MEB 1992) ile Türkiye Yazarlar Birliği tarafından 1992 yılı şiir ödülüne layık bulundu. İkinci şiir kitabı Mahrem Mecazlar (1999 Ankara) Hece Yayınları arasında çıktı. Çocukluğum Bir Çocuk (MEB 2005), şairin üçüncü şiir kitabı. Ayrıca Aktarın Gül Odası (şiir), Pörçük Meşkler (deneme), İpek Böceği (Masal) adlı dosyaları ise yayıma hazır.

Halen Manisa Turgutlu Anadolu Lisesi]]nde çalışmakta ve harflerle yolculuğuna devam etmektedir. Evli, Mevlâna Yusuf ve Selçuk Eren adında iki oğlu var.

HÜSÜN TERZİSİ

“Bir teselli ver!”, yolculuk başlıyor
Kim beni, nereye götürecek

Deyin ki ben hüsün terzisiydim
Kim ne söyler, kimi dinlerim.

Bilen bilir, o da aynı dalgada
Ah beyaz etamin, ne yaptım sana.

İdris nebi ne der, gözlerimin altındaki,
Mevsimsiz gül uykusu dalgınlığına.

Ben kumaşları yanlıştır kestikçe
İncir çatlıyor, dağılıyor nar da!

Kederliyim bu gün, deliyim biraz
Aşk olsun beni sallayan naza.

Göz kırıyor bir yıldız ki mavi
Cerenler suya inerken perişanlığıma.

Son kez zamanı da, koptuğu yerden
Teğelliyorum kalbine saldığım uçurtmaya.

Terzilik bana mı kalmış, bahçedeki cevizlere
Bir sincap olmalıyım en iyisi, bu ara...

NİSAN GÜZELLEMESİ

Merhabalar olsun, merhabalar
Yayla çiçeğim, kırk ikindim, dili-bahar!

Söyle söyle hangi sözcükler
Gülle çiğ arasında nenniler seni
Annem misin, oğlum musun hey
Miraç yüzlü
Ne çektimse, sevgiden.

Sinemin karanlığını götürüp kader
Sürmeli gözlerine.
Ölüm bile karaltılarla, aşk ile yâr
Gözlerine bahanesiz varılmaz ki!

Ah deli meşkler simyası
Yola çıkılan yerdeki sessizlik
Biliyorum, Tanrıdan bir armağan
Huzura yaklaştıran bir armağan
Ama senden geri gelen bu şiir
Yüzümde çizik çizik, bozkır fihristi.

Giderken dağ kekiği ıslıklayan sesin
Şimdi hiçbir kuşun gagasına sığmayan cıvıltı
Hiçbir yüreği ağırlamayan salıncak
İşte bak! Sürmelim, ana dillim, sıla nefeslim
Göğerişor toprağın alfabetisi
Göğerişor kalbim
Bozkırın sarı derinliğinde.

Gel benimle hâlleş.
Dilleş benimle
Nisan ayinine dönüşür dilimdeki yağmur
Yağmur düşleyen taş, belki de!

İnceliğin inceliğimin harmanı
Dokunduđun yerler hâlâ gül kanı
Gözü bahar
Gönlü bahar
Gönle bahar
Yâr. yâr. yâr!..

Ben de şaşttım
'Sefer midir, tahammül mü aşkın çaresi?'

LEKESİZ DAĞ NERGİSİ

Bitti, çağır beni
Su sesli, hem tütsü hem zehir
Sararmış kitapların
Tozlu nesnelerin arasından
Uzak, ıssız bir yere
Lekesizliğe!

Dağlara dağlara bakma
İçimdeki dağ nergisi
Sensizliğe ısınmam üşürüm
Savur kara gözlü güvercinlerini
Savur bahar ile.

Ah küçük sevgili, ah dili yok
Lekesiz bir resim gibi yapıştırdım
Yüreğimin defterine seni
Yüzünü kopardım kırlardan
Yeni açan çiçeklerden
Yüzüne bak!

İç çekişleri ve fısıltıları taze tut
Ağır çatısı altında güneşin
Al götür, eşsiz ve ebedî rüzgârınla
Al bu ruhu yorumla
Bu kımıltısız ruhu.

Seni seni
İçimdeki dağ nergisi
Lekesizliğe çağır beni
Anla ki ben ne çok yaralandım
Yaşamak denen bu dumanlı çalkantıda
Nasıl olsa ölümü seçeceğim bir gün
Hiçbir şey eskitmiyor ölümü...
Hiçbir şey eskitmiyor...

Seni seni
İçimdeki dağ nergisi

GÜZ YUFKALARINI ÖPÜYÖRUM

Gördüm ki mevsimleri
En baharından öpen rüya bitmiş
Nar çatlamış, bozulmuş bağlar.
Üşüyor şimdi içimin harfleri
Üşüyorum göçebe kuşlar gibi
Kırk iki yaş şarkılarıyla.

Ondan mıdır, nedir?
Güz yufkalarını öpüyorum
Aniden, birdenbire
Sıcaklığı, kokusu
İçime aksın diye.

Hangi bağın pekmezi
Akşama döndü dilimde
Bunu düşünüyorum,
Annemle de konuştum bu gün
Telefondaki sesini öpüyorum
Güz yufkalarını öper gibi.

Kavrulmuş kestane
Elma mayhoşluğu
Evler
Göğün derinlikleri
Çocukların çözülen diliyle
Çözülüyor dilsizliğimin ç hâli.

Eninde sonunda
Kaniyor sadakatin gülü!..

Öpüyorum güz yufkalarını.

İsmail Yakıt

1950'de Kızılcaölükte dünyaya geldi. İlk ve ortaokulu memleketinde, liseyi Denizli'de bitirdi. Yüksek tahsilini Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde (1970-1974) tamamladı. Milli Eğitim Bakanlığı tarafından burslu olarak "Paris-IV Sorbonne Üniversitesi'nde" Doktora yaptı ve Mukayeseli Felsefeler Dalı'nda İhtisas Diploması aldı (1974-1979). Kahire (Mısır) Üniversitelerinde araştırmalarda bulundu (1976-1977). Paris Tıp Fakültesi'nin Juvisy Dokümantasyon Merkezi'nde araştırmalar yaparak "Anthropologie biologique" sertifikası aldı (1978). 1979'da Doktora tezini "Pekiysi" derecede savunarak yurda döndü. Erzurum Atatürk Üniversitesi İslami İlimler (İlahiyat) Fakültesi'ne Dr. Asistan olarak girdi (1980). KKTC'nde Yedek Subay olarak askerlik yaptı (1980-1981). Yardımcı Doçent oldu (1982). İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü Türk-İslam Düşüncesi Tarihi Anabilim Dalı'na naklen tayin oldu (1984). Doçent oldu (1986). İslam Felsefesi Profesörlüğü'ne yükseltildi ve akabinde S.D.Ü. İlahiyat Fakültesi Kurucu Dekanlığı'na tayin edildi(1993). Üç dönem arka arkaya dekanlık yaptı (1993-2003). Bu arada Sosyal Bilimler Enstitüsü Kurucu Müdürlüğü görevini de yürüttü (1993-1999). Halen aynı İlahiyat Fakültesi'nde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Çok iyi derecede Fransızca ve Arapça bilen Prof. Dr. İsmail Yakıt'ın birçok yayını bulunmaktadır. Çalışmalarının bir kısmı İngilizce, Fransızca, İspanyolca, Arapça, Almanca ve Japoncaya çevrilmiştir.

30 yılı aşkın akademik hayatında birçok başarılar imza atmış bulunan Prof. Dr. İsmail Yakıt'ın; yayınlanmış kitaplarının sayısı 15'den; yerel ve ulusal televizyon kanallarında katıldığı sohbet ve tartışma programlarının sayısı 30'dan; Atatürk, Din, Laiklik ve Cumhuriyet konularında asker ve sivillere verdiği konferansların sayısı 50'den; ulusal ve uluslararası sempozyum, kongre ve panel gibi katıldığı bilimsel toplantıların sayısı 100'den; yurtiçi ve yurtdışında bilimsel ve kültürel konularda verdiği konferansların sayısı 500'den fazladır.

Prof. Dr. İsmail Yakıt'ın şiir kitapları:

1- *Yakıt'tan Tarihler*, Ötügen Neşriyat, İstanbul, 2009

2- *Zaman Değirmeni- Dörtlükler*, Ötügen Neşriyat, İstanbul, 2009

3- *Hikmet Bahçesi*, (Yayına hazırlanıyor)

ULAŞAMAZ

Sabretmeyi bilmeyen engelleri aşamaz
Hedefine varıp onunla kucaklaşamaz
“Sıkıntılara göğüs ger” dedi bir muhakkik
“Geceyi yaşamayan şafağa ulaşamaz”

AŞKIN FERMANI YOKTUR

Derd-i aşktan almaya bak zevki, yoktur derman
Yapamaz bir şey çağırsan da şu meşhur Lokman
Görmedim kurtulanı aşka giriftar olanın
İbtılâ-yı aşk kabul etmez nice bin ferman

Osman Yüksel Serdengeçti'nin Vefatına Tarihtir

10 Kasım 1983

Kaybetti hayfâ bir yiğit evlâdını artık vatan
Nisyân olunmaz bir kişiydi taht-ı toprakta yatan

Hem sohbetiyle hem kalemlle verdi her dem hizmeti
Dâim teşekkür etse lâyıktır ona Türk milleti

Kıvrak zekâ, hem nüktedan hem bir kalender idi o
Osman Yüksel hem de bir serden geçen er idi o

Yâkût, bu târîh-i dütâdan bir duâ olsun murad
“Ânın durağı cennetü'l-firdevs olsun, rûhu şâd”

1404 1404 (1983)

Müftü Mehmet Fevzi Köseođlu'nun Vefatına Tarihtir

18 Nisan 1961

Faziletli Tavas müftüsü,
İrşad ile o iştigal ederken

Ecel vermedi ona aman
Yakaladı vâh müftü iken

Bulmak istersen sen sâlini
Rumî'yle yaz, hesap ederken

Bir beyitle geldi tarihi
Ne yazsam diye fikr ederken:

*“Dâr-ı Nâim'i eyledi
Müftü Mehmet Efendi mesken”*

1377 R.   1961

Kadir Zatağan

1962 Denizli Yeşilyuva doğumlu. İlk ve orta öğrenimini Yeşilyuva'da yaptı. Aydın Ortaklar Öğretmen Lisesinden 1979 yılında mezun oldu. 9 Eylül üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü 1983 de bitirdi. 1987 yılında MEB personeli olarak öğretmenlik görevine başladı. Kars ve Denizli'deki liselerde çalıştı. 1993-2003 yılları arasında Pamukkale üniversitesinde Türk dili okutmanı olarak görev yaptı. 2004 yılından itibaren öğretmenlik görevini sürdürüyor.

1985 yılından itibaren şiir, öykü ve deneme çalışmaları yapmakta. Eserleri Denizli'deki yerel gazeteler ve dergilerde yayımlandı. 1999 yılında Dolunay yayınlarından çıkan Sevda İklimi isimli şiir kitabı 3. baskısını yaptı. 2000 yılında Denizli ART ve Vizyon televizyonlarında Sanat-Kültür ağırlıklı Sesler ve Renkler adlı şiir programının yapımcılığını ve yorumculuğunu üstlendi. Dil araştırması ve folklor derlemeleri de yapmakta. Öykü, deneme, dil araştırması, folklor derlemesi ve ikinci şiir kitabının taslaklarını yayınlama hazırlığı içinde.

SEVDA İKLİMİ

Şiirler misali girdin dünyama
Dilde beste oldun gönülde sultan...
Güneş gibi doğdun, mahzun ruhuma
Vuslat diler ruhum, senindir bu can...

Yıllardır aranan özlenen sendin
Bütün dualarda dilenen sendin...
Bıkıp usanmadan gözlenen sendin
Vuslat diler ruhum, senindir bu can...

Dinsin gözyaşları neşeyi getir
Yok et mutsuzluğu bu hüznü bitir...
Uzun sürdü hasret, vuslata yetir
Vuslat diler ruhum, senindir bu can...

Gözüm seni arar, dil seni söyler
Kalem seni yazar, kağıt gülümser...
Bu yürek senindir, hep seni özler
Vuslat diler ruhum, senindir bu can...

Sevda ikliminin güneşi sensin
Hayat iksirinin ateşi sensin...
İlham perisinin bir eşi sensin
Vuslat diler ruhum, senindir bu can...

UNUTMA SEVDİĞİM YAŞARKEN BENİ

Tomurcuk bir gülsün, yüreğe düştün
Koptu bütün geçmiş, görünce seni
Gözlerin bir kuyu, daldım içine
Unutma sevdiğim, yaşarken beni...

Bir bahar coşkusu kattın sen cana
Ruhumu ısıtan güneşsin bana
Görür görmez sevdim, bağlandım sana
Unutma sevdiğim, yaşarken beni...

Yokluğun bir ateş, yakar bedeni
Ömür bağlantımın sensin nedeni
Yaşanan yaşandı, boş ver gideni
Unutma sevdiğim, yaşarken beni...

Varsın, gözlerimi hicran doldursun
İsterse ömrümü figân soldursun
Sırma saçlarımı buhran yoldursun
Unutma sevdiğim, yaşarken beni...

Dönüşsüz yolların yolcusuyum ben
Gönül kervanının kolcusuyum ben
Sevda libasının çolcusuyum ben
Unutma sevdiğim, yaşarken beni...

Kadir'in sevgisi şiiire aksa
Sevdiği lütfedip, Kadir'e baksa
Gönüller birleşip, kıvılcım çaksa
Unutmaz sevdiğim, yaşarken beni...

YENİDEN DOĞMAK

Arzu gözlerinde girdap olup ;
Çekerdi beni, ta içine...
Biraz ben olurdu gözlerin,
Öylece kalırdım orada...

Yorulurdu da gözbebeklerin
İnerdim oradan yüreğine...
Artık ben sen olurum, sen de ben;
Dolanır dururdum damarlarında...

Sevmek, yeniden doğmaksa eğer
Doğardım, yeni baştan vücudunda...
Artık ben sen olurum, sen de ben;
Birlikte yaşardık kalp atışlarında...

BAĞIŞLA ANA

Vefasızdır oğul, bilmezmiş kadrin
Yaşarken bilmedim kıymetin ana...
Ağlama bahtına, cennettir yerin
Hayırsız oğlunu bağışla ana...

Dünya bir virane, çakallar ulur
Evlâdın acısı anayı bulur...
Canından can verir, hep onu solur
Hayırsız oğlunu bağışla ana...

Bir ömür koşturduk, ne verdi hayat
Kalmadı ne dizde, ne kolda takat...
Ters yüz olmuş dünya, insanlar sakat
Hayırsız oğlunu bağışla ana...

Arzular boşuna, sevdalar maval
Ağlayan anaymış, gerisi masal...
Kuzuyu kurt kapmış, zalimde kaval
Hayırsız oğlunu bağışla ana...

Yüreğin bunalıp, düşersen derde
Bir tas su verecek evlâdın nerde?..
Vademiz dolup da, inerken perde
Hayırsız oğlunu bağışla ana

Şerif Kutludağ

1954 yılında Denizli Güney'de doğdu.

İlk ve ortaokulu memleketinde, liseyi Nazilli Lisesinde okudu. Yüksek öğrenimini, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Ankara Yüksek Öğretmen Okulunda tamamladı.

Bir süre öğretmenlik ve yöneticilik yaptı. 1995 yılında Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünün Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi Anabilim Dalı Halk Bilimi alanında açmış olduğu yüksek lisans programına katılarak Halk Biliminde çalışmalarını sürdürdü ve "Denizli'nin Güney İlçesi ve Havalisi Folkloru" isimli tezini vererek yüksek lisans programından mezun olup Folklor Uzmanı ünvanını aldı.

22 Temmuz 1994'ten itibaren Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde, 1998-1999 Öğretim yılında Eğitim Fakültelerinin yeniden yapılandırılması sonucu Türkçe Eğitimi Bölümünde öğretim görevlisi olarak görev yapmaktadır.

Egelife Dergisi (İzmir), Geçmişten Günümüze DENİZLİ Dergisi (Yerel Tarih ve Kültür Dergisi), BİZ Dergisi (e-dergi) ve Deha 20 Gazetesinde çalışmaları yayımlanmış ve yayımlanmaktadır.

Yazar, evli ve üç çocuk babasıdır.

Kitapları

Yaşamın İçinden Folkloruyla GÜNEY (Araştırma-İnceleme)

Kanadı Kırık Güvercindir Sevdam (Şiir)

ÖZÜSTÜ'NDE DEMLENİRDİ SOHBETLER

Öyle rivayet edilir ki,
Kızılcabölük'te tezgahlarda bez,
Özüstü'nde sohbetler dokunurmuş...

Çocuklar, gençler bağdaş kurup dinlerken
Halka halka etrafta,
Büyükler konuşurmuş...

Siz sayın ki, Özüstü'nde Dedem Korkut,
Bir yandan kolça kopuzunu çalarken,
Boy boylar soy soylarmış bir yandan...

Battal Gazi dalarmış yalın kılıç Anadolu'ya,...
Server Gazi yarasını sararken Mehmet Gazi'nin
Nara salarmış Köroğlu Çamlıbellere...

Padişahlar geçermiş meclisten sıra sıra:
Osman Gazi rüya anlatırken Şeyh Edebalı'ya
Fatih niyaza dururmuş Eyüp Sultan'ın mezarını bulmaya...

Çanakkale, Sarıkamış, Yemen Özüstü'nde hayallenir,
Efeler resmi geçitiyle Ege'den
İstiklâl Harbi yeniden yaşanırmış

Kore Gazileri dile gelirken birer birer...
Cengiz Topeller ete kemiğe bürünür
Kıbrıs'a çıkarma yapılmış yeniden...

Koca Yusuf lar dalarmış güreş tutmaya er meydanına,
Bayram Şitler peşrev çekerken,
Hüseyin Çokallar çırac dururmuş Hasan Güngörlere...

Öyle rivayet edilir ki...
Kaşık helvaları karılrımış Kızılca bölük'te...
Sohbetleri tatlandırmak için Özüstü'nde...

Beyaz üslüklü anneler konuşurken,
Söze sohbete karışmadan,
Can kulağıyla dinlermiş ergen kızlar...

Kız bakmaya geldiğinde oğlan anaları
Bir dokuma isterlermiş evin kızından..
Bir mendillik kadar en azından...

Düz dokurlarmış gönlü yoksa kızlar dokumayı..
Ya bir de gönülleri varsa gelende,
Rengârenk bir gökkuşağı işlerlermiş mendile...

Bir gökkuşağı düşermiş gönüllere.
Sevdalar sarmalanırmış gökkuşağına
Ve... Gönüller, gökkuşağıyla bağlanırmış birbirine.

Kızılca bölük...
Göz nuru alın teri dökenlerin memleketi...
Sevenlerin sevilenlerin, sevgiyi sebil eyleyenlerin memleketi...
Sözü, sohbeti Özüstü'nde demleyenlerin memleketi,

KUM SAATİYİZ

Belki biz de bir kum saatiyiz.
Ne de olsa ahir zaman fânisiyiz...
Kum saatimiz akmaya başlayınca mı,
Biz geldik dünyaya;
Biz dünyaya gelince mi akmaya başladı
Kum saatimiz?

Kara, kıvı, sarı, beyaz tenimizse
Bütün arzularımız kum olmuş,
Can fânusumuzda saklanmış...
İki dünya arası akışın,
Tekrarı yok ötelere gidişlerin...

Kum saatinin kum tanelerince ibretlerimiz,
Arzularımız, kayıplarımız...
Ahir zaman fânisiyiz hepimiz..
Belki biz de bir kum saatiyiz sonuçta...
Ne dersiniz?

ŞİİRLERİM

Şiirlerim limanlarımdır benim...
Duygularım okyanus...
İçim kabarıp beklenmeyen zamanlarda
Kabaran denizlere öykünerek...

Yalnızlıklarında
Robinson olurum...
Gemiler gözetlerim ufuklarda...
Ufuklarda dolanır,
Gemilerim ve şiirlerim...

Şiirlerim limanlarımdır benim...
Allı yeşilli bayraklarla
Gelme bilmeyen
Yelkenli, kürekli
Yandan çarklı gemilerimi beklerim...

Bazen sörf yapılan dalgalar,
Bazen tüllenen köpüklerde
Falezlenmiş hayallerim
Birbirine karışır.
Limanlarımda bekleşirler baş başa
Gemilerim, hayallerim ve şiirlerim...

Şiirlerim limanlarımdır benim.
Hasret dolu gündüz ve gecelerin ardından
Deniz bir uslu çocuk olur.
Gelir gelir ve koylarımda uyur.

Sevinçlerde de göz yaşları vardır ayrılıklarda da...
Ayrılıklarda üzgünken
Kavuşmaların koynundadır limanlarım

Birbirine karışır
Limanlarımda
Gemilerim hayallerim ve şiirlerim.

GÜLLER VE GÜLÜŞLER

Başında kavak yelleri esen,
On beşinde yeni yetmelere,
Pembe düşlere misal;
Toz pembe güller sunar gülüşler...

Sevdalara dalmışsa delikanlı,
Bulmuşsa sevdalar yerli yerini,
Kan yürümüşse yüzlere;
Kan kırmızı güllere döner gülüşler...

Saygı duyulan hayranlıklar demindeyse sevda,
Mahşere kalmışsa buluşmalar,
Kirlenmemişse âşk;
Beyaz güllere vurur gülüşler...

Ümitsiz vak'aysa âşk,
Kara sevdalara dalmışsa âşık,
Kara yaşlara durmuşsa;
Siyah güllere döner gülüşler...

Ayrılık varsa ortada,
Sarardıysa umutlar,
Geldiyse sevgiliye vedâ vakti;
Sarı güllere döner gülüşler...

"Eyvallah!.." dendiye beşeri âşklara,
"Leylâ... Leylâ..." derken, "Mevlâ" demişse diller,
İlâhi aşklarla dolmuşsa gönüller;
Mor güllerce muradına erer gülüşler...

Ne kadar renkliyse gülüşler,
O kadar da renge durur güller.
Ve... Güle vurur, gülde erir;
Gül oluverir gülüşler...

Kızılcaabolük

ÖZÜSTÜ

Sir Akşamları

30 Nisan 2010 Cuma Saat: 19.30 Kızılcaabolük/Denizli

KATILIMCILAR

Arif Bük
Bayram Arslan
Can Sinanoğlu
Çağrı Gürel
Dinçer Eşitgin
Fahrettin Koyuncu
İlhan Gözetin
İsmail Karakurt
İsmail Yakıt
Kadir Yatağan
Şerif Kutludağ

HAZIRLAMA KOMİTESİ:

Abdülkadir Uslu - Çağrı Gürel - Dinçer Eşitgin - Hakkı Uslu

İLESAM'ın
Katkılarıyla

KIZILCABÖLÜK BELEDİYESİ

"DOĞA, TARİH, KÜLTÜR VE SANATIN TEKSTİL İLE BULUŞTUĞU NOKTA: KIZILCABÖLÜK"

www.kizilcaboluk.bel.tr